

105

Handelsministeriet. København, den 12. Februar 1917

I et hertil indgivet Andragende har Sparekasseinspektøren henledt Ministeriets Opmærksomhed paa, at den stærke Vækst af de Midler, der er anbragte i de under Sparekassetilsynet staaende Pengeinstitutter, gør ham det umuligt med den Medhjælp, der er stillet til hans Raadighed, forsvarligt at udføre det ham paahvilende Tilsyn. Sparekasseinspektøren har i saa Henseende fremhævet, at siden han i September 1907 tiltraadte Embedet som Sparekasseinspektør, er Indlaanene vokset fra ca. 750 Mill. Kr. til ca. 1110 Mill. Kr.*). Denne stærke Vækst har medført en forholdsvis endnu stærkere Forøgelse af Inspektoratets Arbejde. En Mængde af de saakaldte „smaa“ Sparekasser kræver nemlig nu en Undersøgelse, der ikke, saaledes som tidligere, kan tilendebringes paa en halv Dag, og det er derfor nu ikke muligt, saaledes som tidligere, i større Udstrækning at tilse 2 af disse „smaa“ Kasser paa 1 Dag. En stor Del af de middelstore Kasser er fremdeles vokset, saaledes at en Undersøgelse, der tidligere kunde besørges af 1 Mand, nu forudsætter 2 Mands Nærværelse. At disse Forhold, naar henses til, at det Personale, der i den her omhandlede Henseende kan benyttes af Sparekasseinspektøren, bestaar af kun 2 Fuldmægtige, har medført en betydelig Nedgang i Antallet af foretagne Undersøgelser, siger sig selv. Men hertil kommer yderligere, at den paa de fleste Omraader indtraadte Prisstigning har medført, at de Beløb, der haves til Raadighed til Medhjælp og Rejsseudgifter, ikke tillader Foretagelsen af det samme Antal Eftersyn som tidligere. I hvor høj Grad Inspektionernes Antal af disse Grunde er aftaget, fremgaar af nedenstaaende Tabel, der viser Antallet af undersøgte Sparekasser i Aarene fra 1911—12 (det Aar, da Bevillingen til forøget Tilsyn, jfr. Lov Nr. 87 af 13. April 1910 § 2, første Gang virkede i hele sit Omfang) til 1915—16:

1911—12 undersøgtes i alt	165 Sparekasser,
1912—13 — —	131 —
1913—14 — —	125 —
1914—15 — —	133 —
1915—16 — —	114 —

hvortil kan føjes, at indeværende Finansaar vil komme til at udvise et endnu mindre Antal end Finansaaret 1915—16.

En Del af den ovennævnte Tilvækst i Sparekassernes Midler skyldes nu vel den af Krigsforholdene bevirkede Pengerigelighed. En Sammenligning af Indlaansmidlerne pr. 31. Marts 1907 og 31. Marts 1914 (nemlig ca. 717 Mill. Kr. mod ca. 857 Mill. Kr.) viser imidlertid en saa betydelig normal Forøgelse, at det — saavel under Hensyn hertil som til, at det til Raadighed værende Beløb til Medhjælp og Rejsseudgifter paa Grund af Prisstigningen ikke længere strækker saaledes til som tidligere — maa findes rettest, at Bevillingen til Sparekassetilsynet forhøjes saaledes, at et hyppigere Tilsyn af Sparekasserne muliggøres. En saadan Forhøjelse af Bevillingen med den deraf følgende Forøgelse af Sparekasseinspektørens Personale findes saa meget naturligare, som det formentlig maa erkendes, at man allerede i en Aarrække fra alle Sider har været enig om, at en Udvidelse af Sparekasseinspektoratet er paakrævet, og Udvidelsen alene har afventet Gennemførelsen af en ny Sparekasselov. I § 19 i det Rigsdagen i Samlingerne 1912—13, 1913—14, 1914—15 og 1915—16 forelagte Forslag til Lov om Sparekasser, jfr. Rigsdagstidende 1912—13, Tillæg A. Sp. 2721, 1913—14, Tillæg A. Sp. 2433, 1914—15, Tillæg A. Sp. 2055, og 1915—16, Tillæg A. Sp. 2089, har det saaledes, uden at der fra nogen Side ses at være rejst Indvending derimod, været foreslaaet, at der under Sparekasseinspektøren skulde ansættes det fornødne Antal Fuldmægtige. Antallet af disse skulde bestemmes ved de aarlige Finanslove, men foresloges ved Lovforslagene indtil videre fastsat til 4.

*). Fra Indlaanene i de 19 Pengeinstitutter (hvoriblandt Den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank og Handelsbanken i København), der har Sparekassebegunstigelser, men som ikke er egentligt Sparekassetilsyn undergivne, er her bortset.